

عنوان مقاله:

چگونگی بهره گیری از سازه های ایرانی در معماری متحرک

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حسین باقری - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران

سیدباقر حسینی - دانشیار دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران

محسن وفامهر - استاد دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران

خلاصه مقاله:

امروزه بخشی از سیمای هر شهر به سازه های متحرک اختصاص یافته است. در این گونه معماری، اغلب سازه همان معماری است. هدف از این تحقیق، بررسی چگونگی بهره گیری از سازه های ایرانی در کاربری های متحرک است. بر این اساس، دسته بندی رویکردهای مواجهه با سازه های ایرانی در عرصه معماری، و میزان کارکرد هر رویکرد بر شکل گیری سازه های متحرک نمایشگاهی، سوالات اصلی تحقیق است. در این راستا، با روش کیفی، و مطالعه از مصداق به مفهوم به جمع آوری رویکردها و تحلیل هر رویکرد برای استفاده در معماری سازه های متحرک تلاش شده است. نتایج نشان می دهد، شیوه های مواجهه با فرم سازه های ایرانی در دو حوزه شکلی و محتوایی قابل بررسی است. بسط شیوه محتوایی گویای رابطه معنادار سازه و مصالح است. این حوزه در چهار رویکرد سنت گرا، نو گرا، خلاقانه نوع اول و نوع دوم قابل دسته بندی است.

کلمات کلیدی:

سیمای شهر، سازه ایرانی، معماری متحرک، مصالح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/360801>

